

HRICKO

DJEČJI PODLISTAK »HRVATSKE RIJEČI« - BROJ 86 - STUDENI 2011.

ISSN 1821-3758

9 771821 375004

Dragi »Hrckovci«,
želim vas ponovno pohvaliti zbog vaše velike zainteresiranosti za sudjelovanje u »Hrckovim detektivima«, s obzirom da je opet stigao golem broj vaših pisama. Samo pišite i dalje, a vi koji se još niste našli među sretnim dobitnicima nagrade, ne odustajte - doći će i vaših pet minuta.

Bliži nam se prosinac, a s njim i puno prekrasnih blagdana. Prvi je Sveti Nikola, pa Materice, Oce i naš najradosniji i najljepši blagdan - Božić. Još ukoliko »upadne« nečiji imendan ili rođendan, e pa onda veselju nema kraja! Ali upamtite, nije sve u primanju darova. Čovjeka mnogo više ispunjava kada daje i pomaže i time druge čini sretnima i zadovoljnim. Vašim najbližima puno će značiti i ako budete poslušni i dobivate dobre ocjene u školi.

Što se novoga broja »Hrcka« tiče, neće vas iznevjeriti ni ovoga puta jer je pun prekrasnih fotografija i zanimljivih tekstova koje možete proučiti, recimo, u stanci između učenja ili tijekom druženja s prijateljima.

Do sljedećeg blagdanskog broja, šaljem vam veeeeliku pusu!

I. P. S.

Iz sadržaja izdvajamo:

X. Dani Balinta Vujkova.....	4-5-6
Hrckovi novinari iz Plavne i Vajske.....	7
Blago u njivi.....	8-9
10. rođendan vrtića.....	16-17
Najlipči mirisi ditinstva mog.....	18
Kulturna baština nizinske Hrvatske.....	19

Izdavač: NIU »Hrvatska riječ«

Urednica izdanja: Ivana Petrekanić Sič

Suradnici: Bernadica Ivanković, Zoltan Sič, Miranda Glavaš-Kul, Marina Piuković, Katarina Čeliković, Ana Čavrgov i Vesna Huska

Lektor: Vladan Čutura

Redaktor: Zvonimir Perušić

Korektor: Mirko Kopunović

Tehnički prijelom: Thomas Šujić i Jelena Ademi

Fotografije: Nada Sudarević

Mail: hrhrcko@gmail.com

Hrcko izlazi uz redovitu potporu Pokrajinskog tajništva za informiranje,
kao i uz povremenu potporu Pokrajinskog tajništva za obrazovanje
i kulturu i Ministarstva kulture Republike Srbije

Sveti Nikola

Svake godine 6. prosinca proslavljamo blagdan Svetoga Nikole. Toga dana djeca se raduju, spremaju svoje cipelice i čizmice koje će staviti na prozor kako bi Nikola i njima donio zasluženi dar. Sveti Nikola je jedan od najomiljenijih kršćanskih svetaca. On je svetac zaštitnik pomoraca, trgovaca, putnika, ribara i zaručnika, ali i sva djeca radosno iščekuju njegov blagdan.

Sveti Nikola rođen je u gradu Patari, u Maloj Aziji, u 3. stoljeću prije Krista. Nažalost, rano je ostao bez roditelja u bogatstvu koje su mu ostavili. Uvijek je vodio brigu o ljudima, pomagao siromašnim susjedima te uskoro postaje i zaštitnikom siromašnih. U Evanđelju je pronašao smisao svojega postojanja nakon čega se odlučuje za svećenički poziv, kojim želi širiti ljubav kakvu je Isus imao za svoju braću. Činio je čuda, a blagoslovom je ozdravljivao djecu pa ga zato nazivaju i zaštitnikom djece.

Draga djeco,

napišite pismo svetome Nikoli, recite mu koliko ste bili dobri ove godine, kome ste sve pomagali i, naravno, svoje skromne želje. Prije nego što stavite pismo na prozor, ulastite svoju čizmu kako bi zabljescula na prozorskoj dasci. No ne stavlja se čizma samo da bi Nikola, i svi oni koji na Zemlji obavljaju taj posao u njegovo ime, imao u što staviti darove, nego i stoga da se podsjetimo kako se za svoju sreću treba malo i potruditi.

Hrckovi detektivi

Baš me zanima hoćete li i ovoga puta biti toliko snažljivi i pronaći odgovor koji se krije na jednoj od predstojećih stranica. Pitanje za vaše pametne glavice glasi: »Kako se zove djevojčica u koju je zaljubljen Zlatko, u priči pod nazivom 'Magarac poeta'?«

Odgovor pošaljite na adresu: NIU »Hrvatska riječ«, Trg cara Jovana Nenada 15/II, s naznakom: Za »Hrckovog detektiva«

Zaslužene darove dobit će 10 sretnih dobitnika!
Očekujem vaša pisma!

Hrcko

Kupon za Hrckove detektive!

Točan odgovor je: _____

Ime i prezime: _____

Škola i razred: _____

Adresa: _____

Mjesto: _____

Nagrađeni detektivi

Hrcku je ponovno stigao golem broj vaših pisama, naravno, s točnim odgovorima. Kako je to i do sada bio slučaj, i ovoga puta nagrađujemo deset sretnih dobitnika. Odgovor na pitanje iz prošlog broja je: 13. listopada. Dobitnici su:

1. Milica Vuković, IV. a, OŠ »Matija Gubec« Donji Tavankut
2. Ana Drobina, I. a, OŠ »Ivan Goran Kovačić« Sonta
3. Matija Vojnić Tunić, II. h, OŠ »Matko Vuković« Subotica
4. Ivona Mamužić, OŠ »Pionir« Stari Žednik

5. Ksenija Čakan, OŠ »Bratstvo jedinstvo« Kucura
6. Bruno Rudić, V. a, OŠ »Matija Gubec« Donji Tavankut
7. Matea Rudinski, I. e, OŠ »Sveti Sava« Subotica
8. Mihaela Dulić, II. b, OŠ »Vladimir Nazor« Đurđin
9. Valentina Lukić, IV. a, OŠ »Ivan Goran Kovačić« Sonta
10. Filip Bekeš, III. h, OŠ »Matko Vuković« Subotica

Nagrađenima od srca čestitam, a ostalim »detektivima« poručujem da ne budu tužni i razočarani, već da nam ponovno pišu, jer će netko od njih biti nagrađen u sljedećem broju.

Hrcko

HRCKO

X. Dani Balinta Vujkova – program za djecu

Bili Stipan i Manda, i krenili na put... Oboje su imali kruva, da im se nađe. Stipan svoje oma poio, što je dobio od nane i baće kad je pošo, a Manda, budući da se sama morala pomučiti za to, bila pametnija pa je laganije i pametnije ila. Išli oni tako i došli do Varoške kuće. Kad tamo... tušta dice... sva nika vridna i dobra i štogod šlušaju. Odlučili Stipan i Manda da svrate i vide šta je to. Bilo je to u srijedu, 19. listopada, u podne. U Velikoj vijećnici Gradske kuće započeli su X. Dani Balinta

Vujkova. Toga dana organizatori, Hrvatska čitaonica i Gradska knjižnica, priredili su program za djecu koja nastavu pohađaju na hrvatskome jeziku u Subotici, Tavankutu, Maloj Bosni, Starom Žedniku i Đurđinu. I stvarno, bilo ih je puno, toliko da nisu mogli svi stati u dvoranu! Bilo je između 350 i 400 djece, tako da su mnogi morali stajati, a dosta ih je program pratilo i s balkona.

A program... Program je bio fantastičan, za svakoga ponešto. Stipan i Manda su bili tu kako bi vidjeli svaki detalj.

Stipan je bio gladan jer nije io dva dana, a Manda je imala tušta toga u kotarici, al' ne da. Kaže: za linčine

nema ništa. Još je i dodala kako su joj baćo i nana kazali: ko ne radi ne treba ni ist. A radio bi Stipan, nije da ne bi... al' da je niki lakši poso. Eeeee, dico moja, od linosti nema gore žalosti. Sva srića pa vi niste bili lini, pa ste opravili dvi predstave.

Najprije su se djeci, u Velikoj vijećnici, predstavili glumci iz vrtića »Marija Petković«. Da ste ih samo vidjeli! Bili su na razini svog zadatka. Svima su pokazali kako je to nekad bilo, kada se baba htjela udati za kralja. Uz pomoć odgojiteljica Dajane Šimić i Emine Kujundžić, pripremili su dramatizaciju priče Balinta

Vujkova »Baba s ružama i divojka«. Glumili su i učenici iz Osnovne škole »Vladimir Nazor« iz Đurđina koje je uvježbala učiteljica Tanja Stantić. Njihova priča se zvala »Zlatni prag«.

Kad je već vidio da je vrag odnio šalu, odluči Stipan da će probat štogod malo radit... al' niki je bio umoran, pa kaže da će početi sutra. Tako vam on, dico moja, nikad neće zaradit za kruv. Jesapio je da bi mogao opraviti kaku knjigu el štogod slično, al' nije dugo ni divanio već malo prilego da se prvo odmori i da ne čuje kako mu tužno svira trbu od gladi.

I ove godine Hrvatska čitaonica je tiskala knjigu za djecu po pričama Balinta Vujkova. Knjiga nosi naslov »Bogatašovo maslo«, a poručuje nam da je lijenost loša i da se bogatstvo stječe isključivo marljivim radom. Kad bi barem Stipan pročitao ovu knjigu! Odabir tekstova za slikovnicu je uradila profesorica Katarina Čeliković, a bogato ju je ilustrirala subotička slikarica Ružica Miković-Žigmanov. Predstavnici svih prisutnih škola i vrtića primili su od unuke Balinta Vujkova, Nevene Racić, primjerke za školske knjižnice. Uz njih su dobili i CD sa snimljenim audio bajkama i pričama za djecu. Sve ih je, kao prava učiteljica, prozvala predsjednica Hrvatske čitaonice Bernadica Ivanković, a bila su tu djeca iz raznih škola i vrtića:

- Vrtić »Marija Petković« iz Subotice,
- Vrtić »Bambi« iz Male Bosne,
- OŠ »Matko Vuković« iz Subotice,
- OŠ »Ivan Milutinović« iz Subotice,
- OŠ »Sveti Sava« iz Subotice,
- OŠ »Ivan Milutinović« iz Male Bosne,
- OŠ »Matija Gubec« iz Tavankuta,
- OŠ »Vladimir Nazor« iz Đurđina i
- OŠ »Pionir« iz Starog Žednika.

Lijepo sam vam rekla - puna Velika vijećnica Gradske kuće. Ali, i pored toga nije bilo galame. Svi su revnosno vježbali tišinu i pozorno slušali i gledali program priređen u njihovu čast.

Već sam mislila da se Stipan neće popraviti, al' obećo je na kraju da će početi štogod raditi. I Manda je odlučila podijeliti ono što ima sa Stipanom. Zna ona da nije lipo bit škrt, već treba dilit s potrebitima. Bilo je to jedno fajinsko druženje u Varoškoj kući. Jedva čekam da opet bude.

Tko je mislio da je ovdje priči kraj, grdno se prevario. Dani Balinta Vujkova svake godine traju tri dana. Prvi je uvijek, djeco, posvećen vama, ali to ne znači da niste bili prisutni i u ostalim aktivnostima.

Književnici iz Istre, koji su bili gosti ovogodišnjih Dana Balinta Vujkova, posjetili su Đurđin gdje su, među ostalim, bili i u školi »Vladimir Nazor« i susreli se s djecom, razgovarali s njima, ali i oduševili se prekrasnom izvedbom Balintove pripovijetke »Zlatni prag«, koju su učenici odigrali za njih, ali i za sve ostale učenike svoje škole. Luka i Ilja, prauučad dragog nam Balinta Vujkova, su dva dana kasnije, 21. listopada, u parku iza Gradske kuće, svečano otkrili poprsje svoga pradjeda Balinta. Sada imamo i spomenik gdje se također možemo nalaziti, razgovarati, pa i održati sat hrvatskoga jezika. Tko još nije bio, neka prošeta i pogleda.

A i Stipan je došao u »park književnika« da vidi i oma pružio korak do Varoške kuće da još koju izdivani. Čuo je da će bit nika multimedijalna večer. Ne zna on baš šta je to, al' da ne prođe brez njega. E, dico moja, opet se Stipan tužio na svoj prazan trbu, al' ovaj put je čvrsto obećo da će se prominit.

U Velikoj vijećnici Gradske kuće nastupili su i mali pjevači s ovogodišnje VII. Smotre dječjih pjevača i

zborova. Uz pratnju tamburaša, otpjevali su sad već svoju himnu »Subotica«, a mikrofon je uzeo i solist Josip Jaramazović. Baš je lijepo bilo! Nastupili su i naši vrtićanci. I oni su se pokazali.

Vidila sam niki dan Stipana. Popravio se, po malo i radi i kaže sad uvijek ima šta ist. To mi je drago čut. Opametio se. Mora da je pročitao novu knjigu Hrvatske čitaonice »Bogatašovo maslo«.

Radujem se zbog svega što se zbilo na ovim jubilarnim X. Danima Balinta Vujkova, a napose što smo tih dana bili skupa. Vjerujem da ste i vi uživali. Čujem da su pripreme za sljedeću godinu već počele. Jedva čekam listopad 2012. Do tada, svi vi, mali i veliki čitatelji »Hrčka«, uživajte u novoj slikovnici.

Bernadica Ivanković

HRCKO

HRCKOVI NOVINARI IZ PLAVNE I VAJSKE

Zanimanje za predmet »Hrvatski jezik s elementima nacionalne kulture« veliko je u Podunavlju i postupno se uvodi u tamošnjim osnovnim školama. Učenici ga od prošle godine izučavaju u Plavni, od rujna ove godine u Vajskoj, a očekuje se njegovo uvođenje i u Baču, doznajemo od Željka Pakledinca, tajnika Osnovne škole »Aleksa Šantić« u Vajskoj.

Želeći sudjelovati u kreiranju »Hrcka«, školarci iz Plavne i Vajske, poslali su puno svojih literarnih i ilustriranih radova, te dio njih objavljujemo u ovome broju.

Učenici OŠ »Ivo Lola Ribar« iz Plavne

Jesen u mom dvorištu

Jesen je stigla u moju ulicu i u moje dvorište, na žalost. Ne volim jesen! Ne volim početak školske godine, ne volim odlazak ptica iz mog sela, mrzim kišu, hladnoću, opadanje lišća... Ali, nekako ću se morati priviči, jer će ovakvo vrijeme trajati duuuuga tri mjeseca!

Drveće je zaprepašteno. Biljke su tužne. Sivi oblaci se gomilaju i prekrivaju vedro nebo. Ne osjetim više miris cvijeća. Sada je umjesto tog ljetnog mirisa, zastupljen hladni miris jeseni koji je u mom selu sve jači i jači i koji nagovještava zimu. U mom dvorištu više nema mlade, zelene travice. Sada je mokra trava prekrivena žutim lišćem. Svuda je tišina, sve je tako tiho, kao da je začarano. Ništa nije veselo i raznobojno kao prije. Sada su mutne boje - smeđa, siva, zlatna i žuta, najzastupljenije u mom dvorištu. Životinje nisu razigrane kao preko ljeta. Sve je tako mutno, tužno, kao i moji osjećaji.

Iako nisam ljubitelj jeseni, moram priznati da tijekom ovoga godišnjeg doba možemo vidjeti najljepše slike i pejzaž jeseni i na neki način možemo uživati u ovom godišnjem dobu. Gledam u sunce koje se nalazi među sivim oblacima i sada već rijetkim pticama. Gledam u sjene drveća, sve te nijanse lišća...

Stojim pred tom galerijom slika i unosim se u neki novi svijet. Stojim u mjestu kao začarana, dok me obuzimaju mnogi osjećaji - od tuge, pa sve do radosti.

Andrea Stajgmajer, VIII. razred

Jesen

U daljini vidim ženu u sivom,
i tek što sam pomislila - tko je,
na um mi pade
da jesen to je.

Prirodi dijeli žute kostime,
raspjevane ptice na jug šalje,
a jakim vjetrom opalo lišće
nosi sve dalje i dalje...

Tamara Probojčević, VIII. razred

**Marina Bartulov, VIII.,
OŠ »Ivo Lola Ribar« Plavna**

Učenici OŠ »Aleksa Šantić« iz Vajske

Jesen je, jesen rana

Moje omiljeno godišnje doba je jesen i to ona rana jesen. Lišće na drveću mijenja boju u žutu, crvenu i smeđu. Trava više nije zelena i bujna, počinje žutjeti. Ptice selice odlaze u toplije krajeve, a životinje koje ostaju skupljaju hranu za zimu. Voćnjaci nam daruju mnogo zdravog voća.

Djeca koriste posljednje tople dane za igru. Uskoro će početi hladni i kišni dani, kada se neće čuti dječja galama. Djeca se vraćaju u školske klupe i raduju se dobrim ocjenama.

Sunce je umorno i varljivo, zato će umjesto sunčanih dana doći hladni, kišni, jesenski dani.

Jesen će biti sve hladnija, ali će i ona proći.

Andrea Dumendžić, IV-1

Dušni dan

Idemo na groblje,
palimo svijeće,
očistimo ga lijepo
i zapalimo svijeće.
Tamo peku peciva,
vamo kolju pijetla,
u crkvu se ide
s puno ljubavi, sreće, svjetla.

Svatko u crkvu ide
na Dušni dan.

Za neke je to dan,
dan magičan.

Neki na bal idu
i slave ga tamo,
a neki nemaju
otići kamo.

Za svečanim
stolom jeli,
a s nekima su
i siromašni sjeli.

Iva Iličić, VI-2

**David Mičić, I.,
OŠ »Aleksa Šantić« Vajska**

**Aleksandra Rakić, VIII.,
OŠ »Ivo Lola Ribar« Plavna**

**Bruno Dumendžić, VI-1,
OŠ »Aleksa Šantić« Vajska**

BLAGO U NJIVI

ISUS JE GOVORIO O KRALJEVSTVU BOŽJEM

Matej 13, 44-46 - Isus je govorio: »Kraljevstvo je nebesko kao na njivi skriveno blago: čovjek ga pronade, sakrije, sav radostan ode, proda sve što ima i kupi tu njivu«.

Što je zapravo kraljevstvo Božje?

Isus nije dao neku definiciju kraljevstva Božjega, već je često o njemu govorio u prisposodobama. Riječ je o kraljevstvu koje zadržava svoju tajanstvenost i vrlo ga je teško proniknuti u cjelini. Može se reći da je to novi poredak stvari, novo društvo koje ne poznaje granice. Stari svijet preobrazuje se u novi, u kojem se mijenjaju vrijednosti. U ovozemaljskom kraljevstvu najuglednije su vrijednosti novac, vlast, sila, laž, prijevara..., a u kraljevstvu Božjem vrijednosti su istina, dobrota i bratska ljubav.

ISUS JE GOVORIO: »KRALJEVSTVO JE NEBESKO KAD NA NJIVOJ SKRIVENO BLAGO. ČOVJEK GA PRONAĐE, SAKRUE, SAV RADOSTAN ODE, PRODA SVE ŠTO IMA I KUPI TU NJIVU.«

KUTAK ZA STIHOLJUPCE

U povodu Dana djece

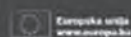
20. novembar/studeni

DAN DJEČJIH PRAVA

NIJE DOVOLJAN SAMO JEDAN DAN!

Djeca
nije potrebno
sazaljenje
već
stručna
i
pravovremena
zaštita
organizovana
u okviru
efikasnog
državnog
sistema.

Evropska unija
www.eurunion.hr

VESTA

19. novembar/studeni
DAN PREVENCIJE ZLOSTAVLJANJA DJECE

Ujedinjeni narodi proglasili su 20. studenog Međunarodnim danom djece i danom Konvencije UN-a o pravima djeteta. Toga se dana u cijelom svijetu promoviraju ideje i ciljevi Povelje Ujedinjenih naroda koji se odnose na dobrobit djece.

Prava su nešto što svako dijete treba imati. Ta su prava navedena u Konvenciji UN-a o pravima djeteta. Međutim, pravo povlači sa sobom i obveze. Kako rasteš, imaš više odgovornosti u određivanju vlastitog izbora i provođenju svojih prava. Ovo nikada ne smijemo zaboraviti.

Dakle, imaš pravo biti dijete, imaš pravo na život, na privatnost, obrazovanje, zdravstvenu i drugu skrb. Imaš pravo na igru i odmor, na vlastitu kulturu, jezik i vjeroispovijest. Imaš pravo saznati različite stvari i dijeliti svoje mišljenje s drugima, kroz priču, crtež, pisanje, ili na bilo koji drugi način koji nije štetan ili uvredljiv za druge ljude.

A imaš pravo... Ili još bolje rečeno, mogućnost čitati »Hrcka« i u njemu rubriku pisanu baš za vas stiholjupce, ponajprije vrtičance.

Vjerujem da će Vam se dopasti ova pjesma koja je baš u duhu prava djece.

Neću više biti dijete

Budi miran,
ne skači,
jedi juhu,
ne srči,
idi ravno,
ne trči,
budi tiho,
ne viči,
nisi mali,
ne plači,
i još
svašta...

Od sutra sam odrastao,
pa nek' misli
tko što misli.

Bit ću dobar kol'ko hoću,
spavat ću samo noću,
kupat ću se dva, tri sata,
vozit auto kao tata.

Neću slušat' odrasle
samo zato što su veći,
samo zato jer su jači,
i zato

što tako mama kaže!

Marica Milčec

Bernadica Ivanković

Hrvatski ja volim

Internet ili internet?

Vjerujem da ste barem jednom u životu zastali prije no što ste napisali jednu od svojih najdražih riječi - **INTERNET**. Treba li se ova riječ pisati velikim ili malim slovom? Je li opća imenica ili je to ime određene tvrtke?

Internet je mreža koja povezuje korisnike diljem svijeta. Naziv potječe iz engleskoga jezika i u njemu se piše velikim početnim slovom - **Internet**. Je li tako i u hrvatskome jeziku?

U našoj je jezičnoj praksi potvrđeno (možemo pronaći) pisanje - **Internet** i **internet**, stoga nam pogled u jezičnu praksu nije puno pomogao. Za jezične su nedoumice zaduženi ljudi koji proučavaju jezik - jezikoslovci, a oni kažu da je **internet** jedinstvena mreža, no ipak nije riječ o određenoj tvrtki koja bi, kao takva, trebala imati svoga osnivača, sjedište i osoblje da bismo ju pisali velikim početnim slovom. **Internet** označuje teh-

nologiju i način komuniciranja, stoga taj naziv trebamo pisati malim početnim slovom.

Pogrješno je napisati **Internet**, a pravilno je **internet**!

Miranda

KNJIGA BAŠ ZA MENE

Balint Vujkov: »Bogatašovo maslo«

Koncem prošloga mjeseca svi smo sudjelovali na X. Danima Balinta Vujkova gdje smo prisustvovali predstavljanju njegove nove knjige za djecu pod nazivom »Bogatašovo maslo«. Za sve vas koji niste iz Subotice, ili još uvijek niste ovu krasnu slikovnicu držali u rukama, preporuka da ju svakako nabavite i pročitate. Knjigu Balinta Vujkova »Bogatašovo maslo« izdala je Hrvatska čitaonica Subotica. Ona sadrži trinaest priča koje je odabrala i uredila profesorica Katarina Čeliković. Glavni motivi koji se provlače kroz sve priče su: **linost, vridnoća, lakumost, škrtost, dosjetljivost i poštenje**, a poruka knjige je da se lijenost ne isplati, te da se bogatstvo stječe isključivo poštenim, vrijednim i marljivim radom.

Posebna vrijednost knjige su prekrasne ilustracije koje su, svaka za sebe, prava mala umjetnička djela. Pripovijetke je ilustrirala subotička slikarica Ružica Miković-Žigmanov, koja se prvi put oprobala u ovome poslu. Veliki raspon boja i mnogima prepoznatljivi detalji (Gradska kuća, Kerska crkva i sl.), samo su neke od značajki ilustracija koje ovu slikovnicu čine bogatijom. Knjiga »Bogatašovo maslo« pogodna je za rad u školi jer sadrži priče koje nisu duge, pa se mogu obraditi na jednom satu, ali se lako mogu dramatizirati i uvježbati u vidu igrokaza. Svaka priča ima pravu pozitivnu poruku!

Pisane su bunjevačkim, ikavskim govorom hrvatskoga jezika te imaju i jezičnu vrijednost. Pročitajte priču »Košulja zadovoljnog čovika« u kojoj kraljevi sinovi bezuspješno, po cijelom svijetu, traže zadovoljnog čovjeka da im da svoju košulju, a kada ga konačno pronađu on više nema košulju. Vrlo je zanimljiva i pripovijetka »Turci i Bunjevac u dugačkoj košulji« u kojoj Bunjevac uspijeva nadmudriti Turke, te izbjegava plaćanje poreza. Priča »Šuplje u prazno« govori o poštenju i ispunjenome obećanju, te kako izgleda kada se stvarno presipa iz šupljeg u prazno. Interesantna je i zgoda kako je to kadgod bilo kada se baba htjela udati za kralja, u priči »Baba s ružama i divojka«, dok o domišljatom vrijednom udovcu koji je lijenu i razmaženu djevojku naučio raditi, čitajte u priči sa simboličnim naslovom »Od linosti nema gore žalosti«.

Uživajte u ovim poučnim pričama Balinta Vujkova!

Bernadica Ivanković

Rekordan broj sudionika iz Subotice u kvizu »Vesele zamke«

Josipa Ivković i Andrej Kiš putuju u Zagreb

Više od 250 subotičke djece sudjelovalo je u Nacionalnom kvizu za poticanje čitanja koji organiziraju Knjižnice grada Zagreba, a u Subotici ga provodi Gradska knjižnica. Ovo je rekordan broj sudionika iz Subotice, poručuju organizatori.

Josipa Ivković, učenica VIII. e razreda Osnovne škole »Ivan Milutinović« iz Male Bosne i **Andrej Kiš**, učenik VII. b razreda Osnovne škole »Sveti Sava« iz Subotice, dobitnici su glavne nagrade – putovanja na Sajam knjiga Interliber u Zagreb, na završnu svečanost i dodjelu nagrada koji su upriličeni 10. studenoga. Utješne nagrade izvučene su u Subotici, a dobitnici knjiga (čega drugog kad je kviz za poticanje čitanja) su:

1. Jelena Dulić, VIII. r. iz OŠ »M. Gubec« Tavankut

2. Ines Peić Tukuljac, V. r. iz OŠ »M. Vuković« Subotica

3. Elizabeta Ivanković, VIII. r. iz OŠ »I. Milutinović« Subotica

4. Donna Karan, II. r. iz OŠ »Matko Vuković« Subotica

5. Matiša Bonić, VII. r. iz OŠ »Sveti Sava« Subotica

6. Marina Gal, I. r. iz OŠ »I. Milutinović« Mala Bosna

7. Marina Stipančević, II. r. iz OŠ »Pionir« S. Žednik

8. Robert Miler, I. r. iz OŠ »Sveti Sava« Subotica

9. Vanja Vujković Bukvin, III. r. iz OŠ »I. Milutinović« Subotica

10. Valentina Tikvicki, VIII. r. iz OŠ »I. Milutinović« M. Bosna

11. Martina Horvacki, VII. r. iz OŠ »V. Nazor« Đurđin

12. Nataša Benčik, IV. r. iz OŠ »M. Gubec« Tavankut

13. Katarina Ivković Ivandekić, II. r. iz OŠ »V. Nazor« Đurđin

O kvizu smo više puta pisali i vjerujem da već sve znate. Ponovit ćemo samo da je ove godine realiziran pod naslovom »Vesele zamke« u čast 100. obljetnice rođenja Grigora Viteza i prvi put se provodio on-line ispunjavanjem upitnika. Pravo sudjelovanja su imali svi učenici od I. do VIII. razreda osnovnih škola koji nastavu pohađaju na hrvatskome jeziku.

Vjerujem da ste uživali čitajući djela Grigora Viteza i rješavajući pitanja. Do nekog novog kviza ili natječaja, družite se i dalje s knjigom jer čitanje je, definitivno potvrđeno, ponovno u modi!!!

Bernadica Ivanković

David Kuruc, II., OŠ „Ivan Goran Kovačić” Sonta

Srđan Osmanović, IV. e,
OŠ „Sveti Sava” Subotica

Marija Dulić, III. h, OŠ „Matko Vuković” Subotica

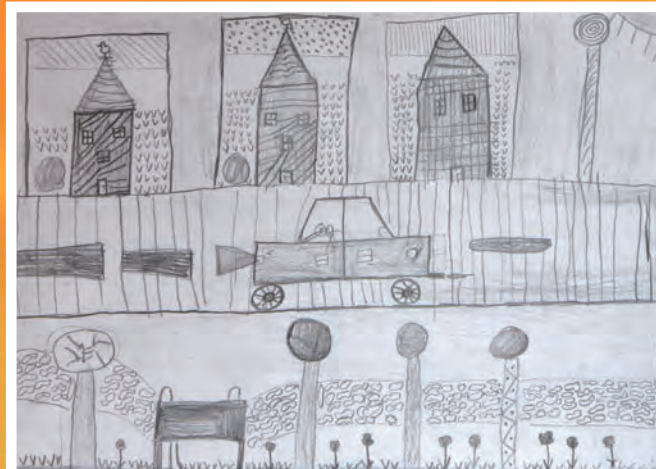
Martina Maksuti, I. c, OŠ „Ivan Milutinović” Subotica

Mateja Evetović, I. e, OŠ „Sveti Sava” Subotica

Josip Jurić, I. e, OŠ „Ivan Milutinović” Mala Bosna

Luka Crvenković, III. b, OŠ „Vladimir Nazor” Đurđin

Marko Grmić, IV. a, OŠ „Matija Gubec“ Donji Tavankut

Anđela Šimunov, II., OŠ „Ivan Goran Kovačić“ Sonta

Josipa Dulić, III. b, OŠ „Vladimir Nazor“ Đurđin

Emil Cvijin, III. c, OŠ „Ivan Milutinović“ Subotica

Matija Vojnić Tunić, II. h, OŠ „Matko Vuković“ Subotica

Darko Skenderović, IV. h, OŠ „Matko Vuković“ Subotica

Zdravko Ostrogonac, II. a,
OŠ „Matija Gubec“ Donji Tavankut

Marija Stantić, I. e, OŠ „Ivan Milutinović“ Mala Bosna

HRCKO

ČULA SAM DA STE SE SMIJALI DOK STE ME ČITALI PROŠLI PUT PA VAM PIŠEM OPET... E, SADA SE NEĆETE SMIJATI...

SAMA U SOBI – NE ULAZIIII!!!

Ništa me ne pitajte... Skroz sam „down“ :(:(:(Danima nisam plesala, vučem se po stanu k'o predebeli crv. Tako se i osjećam, a i izgledam užas!!! Ovaj studeni totalka nije moj mjesec. Malo sam se radovala kada sam vidjela sebe u Hrcku, ali tmurni oblaci tuge spustili su se na moje tamne vjeđe, koje mi mama još ne da šminkatiiii! Šmrc, šmrc! Buaaa! Ma dajte, znate da nisam tužna. Ja tužna? Otkud? Ma,

dovukla u kuhinju (da mama ne pomisli da me tuga prošla i brže-bolje skrije teglu na najgornju policu u ostavi, posljednji red) i malo prevrtala očima. Stalno se nadam da će već jednom i sama shvatiti da je meni maskara sad već NEOPHODNA, ali ništa! S obzirom da je već kasnila na posao, samo se nasmiješila dok sam ja polako prinosila krišku kruha s margarinom i marmeladom tužnim usnama, znajući da ipak nije tako strašno sa mnom. Uh,

kako sam slatko prste polizala kada sam nakon nekoliko komada kruha marmeladu uzela i žlicom! :) Hehe, dobro da to nije vidjela, zauvijek bi odustala od liječenja „teenage boli“ - marmeladom!!!

Znam da se čudite - lako ja „otperjam“ mamu i ostale, ali sigurno se pitate kako me Nina ostavlja na miru. Ona je prijateljica! Zna ona da sam ja malo čudna i da moram nekada biti SAMA... I, još nešto - moja Nina je baš jako zaljubljena u onu „simpatiju“, pa ne propušta šetnje i

to mi ne ide uz ove traperice i prugaste sokne - nika-ko! Zaljubljenost mi ne spominjite - ujedam zbog toga! Samo onak', nisam baš hiper vesela. Studeni je baš OUT!

Tako sam odlučila da ću i ja biti kao ovi jesenski dani - maglovito jutro, malo sunca i brzo večer! Kada se „smrknem“, odem u svoju sobu, samo sada nešto nije ni moja. Nina ne dolazi tako često, pa sam sama. Zamolila sam je da me razumije i prihvati ovu moju fazu - trebam tišinu, sve mi nešto dolaze misli kao stihovi. Čudno nešto, ali tako je ljudi! Mama me nudi mojim omiljenim jelima, ali ni maštanje o odresku ne zove osmijeh na moje lice, a to zbija i mene zabrinjava. Pokušala me je oraspoložiti i slasticama - čak mi je nudila probati bakinu marmeladu od šipurka koju je OVE godine kuhala! Zbilja, je l' i vi morate čekati Božić da kušate zimnicu? Užasan običaj, tako nehuman! Da moja mama to prekrši - to se ne događa nikada, ali NIKADA, a marmelada od domaćeg šipurka mi je omiljena, pa to nisam mogla propustiti. Nevoljko sam se

predvečer i danju, a ja nemam srca da joj to priječim, iako bih - sigurna sam - i s njom skupa mogla ležati na podu, slušati glazbu i pisati pjesme... Ne bi mi smetala, ali neka ona samo ide van, meni je sad ugodno na toplom, pa nek' sam i sama... Ujutro u školi mi svakako ispriča

detaljno koga je sve vidjela, što je taj NETKO radio, govorio, odjenuo, pjevušio dok je nosio otpatke u kontejner, kako mu rolaju nove role, koga je gledao i koju je glazbu slušao na MP3... Jer, sve je važno - svjesni ste toga, zar ne? Ne moram objašnjavati, je li?

Ako sve razumijete, pa i to da nekada suze krenu baš SAMO od vjetra, „lajkajte“ mi ovaj status :) Samo, ipak mi ne ulazite u sobu - kao što rekoh, možda (doista) ujedam! :)

*Teenica
teenagerica* ♥

Magarac poeta

» **A** ,be, ce, de, Zlatko prede«. Da se ne lažemo, Zlatko nije mačka, kao u poznatoj brojatici, a ime je moje. »Ide, ide Zlatko na daleki put, repić mu je kratak, a kljun mu je žut«. I u ovoj brojatici ime je moje. Ako ste pomislili da ja baš volim biti mačka ili patak, varate se. Ovako me društvo iz razreda dočekivalo u prvom i drugom razredu, ali je bilo tu i drugih poznatih melodija i riječi u kojima sam bio glavni lik. U početku sam plakao, na njihovu radost, a oni su smišljali još više pjesama u kojima je moje ime bilo glavni hit.

Onda sam počeo i sam slušati razne pjesme i čitati kako bih mogao odgovoriti na zadirkivanja. Najviše me obradovala pjesma Mladena Kušeca u kojoj kaže: »Ima dječaka i djevojčica ima, umišljeni su i zaista teško je družiti se s njima«. Čak sam pomislio da je pjesma o meni. Ubrzo sam shvatio da ću morati ili sam smišljati stihove, ili i dalje tragati za prigodnim stihovima naših pjesnika. Kako sam bio – tako su svi govorili – drukčiji, na čiji se račun najviše šala zbijalo, kome su stalno podvaljivali, svoje sam mjesto našao u pjesmi Grigora Viteza, u koju sam se lako mogao sakriti: »U desetom selu živi Antuntun, u njega je malko neobičan um«. Ako je on bio čudan, pa »kada kroz žito ide on sjeda u čun, sasvim na svoj način živi Antuntun«, mogu i ja biti u svom svijetu.

Istine radi, bio sam malo čudan. Izmišljao sam neke svoje priče, u tome mi je pomagao brat. Volio sam crtati čudne nacрте različitih strojeva, u čemu mi je pomogao djed. U torbi sam nosio puno papira s planovima za preuređenje grada, čak sam imao karte za ulazak u 22. stoljeće... Pa tko bi i mogao pomisliti da je sa mnom baš sve u redu! Kada sam već takav, kada pred svima često na šalu odgovaram stihovima, onda je najbolje priznati i nekako preživjeti dane u školi. Puštao sam da sve ide kako društvo iz razreda hoće, a ja sam se snalazio. Ako im nisam odgovorio glasno, napisao sam stih na papir i mislio: »Sad sam im pokazao.« Nastala je tako jedna podeblja bilježnica s pjesmama poznatih pjesnika, a potom su se redali moji stihovi. Pjesme nisu nastajale bez razloga. Dok su me moji prijatelji iz razreda darivali različitim nadimcima, tjerali da brišem školsku ploču kada nije moj red, skupljam papire, nosim pribor za geometriju na mjesto u ormar, tovarili me tuđim torbama kad smo išli na izlet, ja sam smišljao osvetu u stihu. I ja sam njima davao imena i nadimke, stavljao ih u teške zadatke u kojima su oni nosili drugima torbe, jakne i pribor.

Svi smo se navikli na odnos gazdi i slugе, u kojem sam ja imao – ne treba pogađati – ulogu slugе. Problem je nastao kada su mi oči počele bježati! Htio sam gledati u školsku ploču, a moje oči odjednom, nehotice u Sanjinu

kosu! Hoću izvaditi bilježnice iz školske torbe, a ruke daju sok Sanji. Onda nastavnik biologije pita koja životinja njače, a razred vikne: »Zlatko! Zlatko magarac«. Da nije Sanja spustila glavu, da klupa nije bila mokra od njezinih suza, bio bih ja magarac, naviknut sam na uloge životinja. Jer, ne zaboravimo, magarac je po svemu osebuja domaća životinja. Ljubitelji knjiga bi se mogli sjetiti njegovih zasluga za narod i svekoliko čovječanstvo, čak je u Evangelju zapisano kako je Isus naložio učenicima da mu dovedu magare, na čijim je leđima ujahao u Jeruzalem! Magarac je, dakle, vrijedna, tvrdoglava i plemenita životinja koja cijeloga svog vijeka vjerno i sa zahvalnošću služi svojem gospodaru. Pa što bi onda meni smetalo nositi ime takve životinje!? Volim Tadijanovićevu pjesmu »Nosim sve torbe, a nisam magarac«, i znam da bih i ja za Sanju mogao »da nosim, sigurno, trideset i tri torbe«, ali Sanjine su tužne oči u meni izazvale buru misli. Oteše se stihovi i kažem glasno, svima u lice: »Tko god uzjaše magarca, namagarčen će biti!« (Autor stihova poznat Magarcu poeti.)

Katarina Čeliković

10. rođendan vrtića

Vrtić »Marija Petković« proslavio je 29. listopada svoj deseti rođendan. Kako to vrtić može slaviti rođendan? Bilo je to neobično slavlje, jer su djeca i odgojitelji željeli zahvaliti Bogu za 10 godina postojanja. To su učinili na svetoj misi zahvalnici u crkvi svetoga Roka, iza koje je uslijedio kratak program za sve prisutne. Izložba fotografija »Kroz deset godina« i druženje s neizostavnom tortom, uslijedili su u vrtiću. Bilo je ovo veliko slavlje jer su bili pozvani svi koji su kao predškolci »izišli« iz ovoga vrtića.

Do neke nove obljetnice, pratite život mališana u vrtiću, a mi molimo Božji blagoslov da nas čuva, blagoslovi i vodi još puno puno godina.

Lucija Vukov

Ana Vukov

Marija Šarčević

ZAHVALNICA:

Ovim putem želimo zahvaliti ljudima koji su podržali ideju da obilježimo 10 godina vrtića:

- župniku Andriji Anišiću,
- PU »Naša radost« i
- samostanu Kćeri milosrđa

I onima koji su nas obradovali darovima, jer tome se djeca najviše raduju:

- Hrckovoj mami - NIU »Hrvatska riječ«,
- tiskari »Printex«,
- Hrvatskoj čitaonici i
- Vrtiću »Marija Petković« iz Osijeka, Zagreba, Splita i Blata

U vrtiću kad se sniva

U vrtiću kad se sniva,
igračka je svaka živa,
pa mi priča lutka Vida
da je Maja stalno skida.
A medo se jadan tuži
da se nitko s njim ne druži.
Autići, kamioni, svi za džipom
u koloni, jure, trče, huču, viču,
svi po mome krevetiću.
A kocke s ormara viču:
»Ispričajmo djeci priču!«
Ja sve tako snivam, snivam
pa red pravim i uživam.

Nela Vrkljan

Teodora Sudarević

Marina Piuković

NAJLIPČI MIRISI DITINSTVA MOG

Još u mislima lutam „čistom sobom“... „Čiste sobe podmazane“ – kaže pisma. Ne možeš mnogo „lutati“ njima, jer, sobe nisu velike, kao ni salaši. Ipak, kada si dijete i zaviriš u pravu „čistu s obu“, bajke više nisu nestvarne, shvatiš da čudesna mjesta postoje...

Lipota „čiste sobe“ je u nekom njezinom svečanom Lugođaju... Nije to soba za svagdan! Na salašu kod moje strine Mande i stričke Bene bila je skromna, ali krasna „čista soba“. Iz nje se ušlo u jednu drugu, u kojoj su spavali stričko i strina (bar tako mislim). Kada sam ja dolazila u goste, strina i ja smo spavale na posteljama u „čistoj sobi“, a stričko – u ambetušu! :) Kaz'o je: „Ja zdravo hrčem!“ Strina me je mazila uvik, jer svoje dice nije imala, a ja sam joj kumče. Volila je što ja iz varoši volim doć' kod nje! Zato je sve bilo tako brižno pripravljeno, a postelja – tako mirisna! Sve, i dunja i uzgljancu i ponava, bili su tako uštirkani, da mi je mirisalo na slatko! Uvik me je pitala: „Neće ti bit' zima?“ Ujesen se još ne loži, ali pod dunjom ne mož' bit' zima!

Jedan miris se miješao s mirisom uzgljancu i dunje koje navučeš do nosa (koji se jedini do jutra i pak malo ohladi). To je miris tunja! „Dunja“ grije tilo, a „tunja“ dušu. Tunja, kako Hrvati-Bunjevci nazivaju dunju, azijsko je voće, kod nas dolutalo samoniklo. Slič i jabuci ili kruški. Grbava je, zlatnožuta, pokrivena dlačicama koje se lako skidaju, tvrda, trpkko-kiselog okusa. Uopće ne

zvuči slasno, zar ne? Ali, njezin raskošni miris ispunjava dom ljepše od bilo kojega umjetnog mirisa ili parfema, a o njezinoj slasti neka svjedoči i ovaj podatak: riječ »marmelada« potječe od portugalske riječi za dunju – „marmelo“.

U dunju sam se kao ditešce, kikoćući se i žuljajući čistim tabanima izglacanu ponjavu, volila uvuć i sanjarit' dok slatki dječji sni ne dođu na oči. Tunja na dolafu sobi je davala boju zlata, svjetlo neočekivano. Negdje između mirisa dunje i mirisa tunje, krije se moje sjećanje na salaš, na „čistu sobu“, na prilipu prošlost naroda mog.

- 📖 Za koga se „čuva“ i redi ČISTA SOBA?
- 📖 Jesi li kad spavao/la pod dunjom? Gdje je to bilo?
- 📖 Što nedostaje na slikama postelja u gornjem lijevom i desnom kutu?
- 📖 Nacrtaj „uzgljancu“ – jastuk i „dunju“ – topli prekrivač punjen guščijim perjem, među kojima se sanjaju najljepši snovi!
- 📖 Imaš li u svojoj sobi ili kuhinji barem koju „tunju“ na ormaru?
- 📖 Kušaj marmeladu, kompot, džem, slatko ili kolač od tunja :)!!!
- 📖 Dobro pogledaj slike ispod, a onda zažmiri i zamisli TUNJE NA ŠEFUNERU! Ne trebaš zglobovom protrljati ovu stranicu da osjetiš prekrasni miris – sačuvaj miris ditinstva svog!

Vesna Huska

Kulturna baština nizinske Hrvatske

Prostor nizinske Hrvatske jako je rano naseljen. Razlog takvoj ranoj naseljenosti zasigurno možemo potražiti u povoljnim životnim uvjetima koji su se održali do danas, stoga su dijelovi nizinske Hrvatske najgušće naseljeni dijelovi domovine.

S obzirom na ranu naseljenost i njezinu veliku gustoću, logično je da se na ovome području mogu pronaći mnoge znamenitosti koje s ponosom ubrajamo u baštinu ovoga kraja. O njima ćemo govoriti u sljedećih nekoliko brojeva Hrcka, a u ovome ćemo se broju zadržati u dalekoj prošlosti.

1. Hušnjakovo brdo (grad Krapina) paleolitsko je nalazište na kojemu su nađeni ostatci neandertalaca. Tijekom šest godina iskopanja, nađeno je oko devet stotina ljudskih fosilnih kostiju, brojna kamena oruđa iz razdoblja paleolitika, te fosilni ostatci špiljskog medvjeda, vuka, losa, golemog jelena, toplodobnog nosoroga, divljeg goveda i drugih životinja. Starost ovog bogatog nalazišta odgovara vremenu od prije 130.000 godina. Također su pronađeni i

ostatci ognjišta, po čemu se može zaključiti da je krapinski pračovjek poznao vatru. Živio je u špiljama, a pješčenjaci Hušnjakovog brda bili su vrlo prikladni za kopanje takvih špilja.

Na Hušnjakovom je brdu osnovan **Muzej evolucije** 1970. godine, a na otvorenom su prostoru postavljene rekonstrukcije krapinskoga pračovjeka i njegove obitelji uz vatru, te rekonstrukcije životinja. Novi suvremeni muzej nazvan **Muzej krapinskih neandertalaca** svečano je otvoren 27. veljače 2010. godine. Više o ovom zanimljivom muzeju pogledajte na internetskim stranicama muzeja www.mkn.mhz.hr.

2. Vučedol (Vukovar) - vučedolska se kultura razvijala od 2800 g. do 2400 g. prije Krista. Tada je u Vučedolu živjelo između 2.000 i 3.000 stanovnika koji su se bavili stočarstvom, vjerojatno su oni najstariji uzgajivači goveda na svijetu. Poznati su i po tomu što su bili prvi koji su koristili pojedinačne tanjure za posluživanje hrane, dok su se dotada koristile zajedničke posude za hranu.

Pronađene iskopine, osobito keramika iz toga vremena, ističu se ljepotom oblika i ornamentike, među kojima pozornost plijeni posuda u obliku ptice za koju je uvriježen naziv **Vučedolska golubica**. Pronađena je tijekom arheoloških iskopanja 1938 g. u Vučedolu kraj Vukovara. Postoji samo jedan originalni primjerak i čuva se u Arheološkom muzeju u Zagrebu. Gipsane se replike Vučedolske golubice prodaju kao suveniri, a tijekom Domovinskoga rata ova je golubica postala simbolom Vukovara.

Ukoliko želite saznati više o ovoj zanimljivoj kulturi, prošetite virtualnim muzejom koji možete pronaći na www.vucedolska-kultura.com.hr. Uživajte!

Miranda

Kad porastem, bit ću balerina

Zapamtila sam je još u vrtiću »Marija Petković« po njezinom skrivenom osmijehu, uvijek prisutnom čak i kada je uplašena, i veselim, znatiželjnim očima. Sada je već velika cura. Ima sedam i pol godina i ide u I. e razred Osnovne škole »Sveti Sava« u Subotici. Nastavu prati na hrvatskome

Matea Rudinski

jeziku, kod učiteljice Nataše Pastve, a ona se zove Matea Rudinski.

Matea je rođena 20. svibnja 2004. godine i živi s tatom Miroslavom, mamom Ivankom i bratom Franjom koji je sada u Vrtiću »Marija Petković« i ima četiri i pol godine.

Sretna je što ide u školu, mnogi će reći da je to zato što je tek počela, ali kod Matee to nije slučaj. Raduje se svakom novom satu i znanju koje će steći. Ne bi marila da u školi ostaju i dulje. Pisati i čitati je naučila još prije polaska u školu. Omiljeni predmeti su joj matematika, jer tamo uče brojeve, hrvatski jezik zato što se tamo puno piše i, naravno, likovni odgoj, najviše zbog njene kreativnosti i mogućnosti izrade raznih predmeta. Tu svoju ljubav razvija i izvan škole te često posjećuje razne kreativne manualne radionice i uživa u njima.

Njena druga velika ljubav su glazba i pokret. Naime, Matea već četiri i pol godine ide na balet u Plesni studio »Lena«. Onako mala i sitna, kada je prvi put došla, izgledalo je da će brzo odustati, ali to nije naša Matea. U početku je vježbala čak i sa svojom mamom, ali se vrlo brzo oslobodila i ustrajala. Sada iza sebe već ima i brojne nastupe, a najviše voli kada rade špagu jer je to jako teško.

Matea se upisala i u Glazbenu školu. Pohađa prvi, pripremni razred i priprema se za instrument. Želja joj je da svira glasovir, te ja vjerujem da će u tome i uspjeti.

Naša Matea je po riječima svoje učiteljice, učenica

za poželjeti. Veoma je savjesna, disciplinirana, uredna i nenametljiva – vrline koje su na vrhu ljestvice. Uz to, ona je pozitivno radoznala, uvijek raspoložena za nove stvari i veoma vodi računa o svojim stvarima. Kažu da je često u školskoj čitaonici, a ja dodajem i u Gradskoj knjižnici čija je članica još od vrtića. Redovito posuđuje knjige i uredno ih vraća. Najprije joj je priče čitala mama, a sada već čita i sama. Voli čitati poeziju i bajke i svima toplo preporuča Snjeguljicu i priče o Piku.

Kada dođe kući iz škole, najprije uradi svoju zadaću, a potom se prepusti čarima igre. Društvena je i rado se igra »vije« (lovce) i »obitelji« s prijateljicama Milom, Katarinom, Mateom i Kristinom. Zanimaju je i logičke igrice i razne puzzle, a osobito se raduje kada se to druženje završi maminim najboljim palačinkama s eurokremom. Mmmmmm, to i ja volim!

Matea je prava umjetnička duša, veoma voli crtati i umješna je pri izradi raznih kreativnih predmeta. Ove godine je sudjelovala i na Pokrajinskoj smotri recitatora na hrvatskome jeziku. Iako najmlađa među njima, pobijedila je svoj strah i nastupila hrabro.

A bila je hrabra i kad sam je intervjuirala... Takva vam je naša Matea. Nadam se da ćete imati prigodu i osobno ju upoznati, jer ja sam jako uživala u njezinu društvu, a vjerujem da bi i vi. Želim joj da ostane ovako temeljita, ustrajna i ponajprije vesela djevojčica, te da u Glazbenoj školi uspije upisati odsjek glasovir. Voljela bih da joj se ispuni želja te da kada poraste postane, što drugo, nego balerina.

Bernadica Ivanković

HR TOP 15 - STUDENI 2011.

1. Severina - Brad Pitt
2. Priki & Remi - Oni znaju bolje
3. Tonči Huljić & Peco - Samo ljubav ostaje
4. Bojan Jambrošić - Ruža vjetrova
5. Jacques Houdek - Srećom imam tebe
6. Parni Valjak - Vjeruj
7. Dalibor Prochazka - Volim
8. TBF - Veseljko
9. Klapa Cambi - Jedna rič
10. DJ Topa & Antonija Barišić - Sanjaj
11. Dječaci - Lovrinac
12. Oliver Dragojević & Stjepan Hauser - Brod u boci
13. Nina Badrić - Mama
14. Hladno Pivo - Fotoaparat
15. Petar Brkljačić - Put u zemlju čuda

Parni Valjak - Vjeruj

Slušaj amo kad ti kažem,
nemam razloga da lažem
ja sam svašta prošao...
Moje teme su dileme,
jer dotičem probleme,
zašto nisi slušao?

Ref.
Vjeruj, nije lako,
kad se stvari vrte u
krug...
Vjeruj, nije lako,
nekom sever nekome
blues...

Sada okrutne su igre,
više nema dobre vibre,
zrelo je za promjene...
Samo please bez agre-
sive,
ako kreneš putem sile,
ne računaj na mene...

Ref. x2
Vjeruj, nije lako,
kad se stvari vrte u
krug...
Vjeruj, nije lako,
nekom sever nekome
blues...

A sad malo optimizma,
pun mi kufer pesimizma,
treba biti zaljubljen...
Ako otvorim ti dušu,
ti mi vrati istom mjerom,
i ja sam bio izgubljen...

Ref. x2
Vjeruj, sve je lako
kad srce pokaže put
Vjeruj, sve je lako,
nekom sever nekome
blues...

HRCKO

Avanture Tintina

Avanturistički spektakl, ekranizacija stripa... Avanture prate mladog junaka Tintina koji susreće kapetana Haddocka i skupa s njim kreće u potragu za blagom Haddockova pretka. U potrazi će im se pridružiti dvojica bjegunaca, kao i istražitelji Thomson i Thompson.

Priče s tavana

Crtić o tavanu koji skriva odbačene stvari, a ujedno je i pravo kraljevstvo mašte! Na tavanu prepunom starih, odbačenih stvari, lijepa lutka živi u staroj škrinji sa svojim prijateljima: marionetom princem, lijenim medom i stvorenjem po imenu

Schubert. Kada lutku otmu i odvedu u zemlju gdje kraljuje zlo, njezini joj prijatelji priteku u pomoć. Odbačene stvari postaju iznenađujući nove. Njihova čarobna dimenzija pretvorit će tavan u romantičnu zemlju, kraljevstvo mašte koje djeca obožavaju. Bogatstvo ideja i izvanrednih preobrazbi skriva se upravo na tavanu...

Winx club 3D: Čarobna avantura

Dugometražni crtić o avanturama hrabrih vila iz Winx Cluba. Sve se čini idealno u svijetu vila i Bloom je oduševljena kada ju Sky zaprosi. Najednom počinju problemi - otac Skyju zabranjuje da se oženi s Bloom i otkriva im dugo skrivanu tajnu! Čarobno kraljevstvo se može spasiti samo uz pomoć hrabrih vila iz Winx Cluba koje su uvijek spremne pomoći svojim prijateljima. Doznajte kakve veze imaju vještice s cijelom zbrkom koja bi mogla uništiti budućnost hrabrih vila...

Priredio: Z. Sić

1.

Promatrajući
manju sliku, na
većoj docrtaj
i oboji ono što
nedostaje:

2. Pronađi 15 razlika između dvije slike:

3. U osam smjerova pronadi i precrtaj sljedeće riječi: PET, POLAZIŠTE, BROD, ODREDIŠTE, VOZAČ, VLAK, DVA, PUTNICI, LUKA, PRTLJAGA, DOM, KOLODVOR, PERON, URED, PISTA, ZVONO, OCJENE, TRI.
Preostala slova dat će konačno rješenje - drugi naziv za pisca, umjetnika koji se bavi pisanjem priča, bajki, pjesama, igrokaza, predstava.

Rješenje upiši u kvadratiće ispod osmosmjerke.

Z	O	I	R	T	N	D	K	U	P
V	E	D	Nj	O	O	E	R	R	R
O	I	T	R	M	N	E	O	A	T
N	A	E	Š	E	D	V	P	T	LJ
O	P	V	J	I	D	Ž	E	S	A
Č	E	C	D	O	Z	I	T	I	G
A	O	V	L	V	D	A	Š	P	A
Z	N	O	L	O		I	L	T	K
O	K	A	R	A	K	U	L	O	E
V	K	B	I	C	I	N	T	U	P

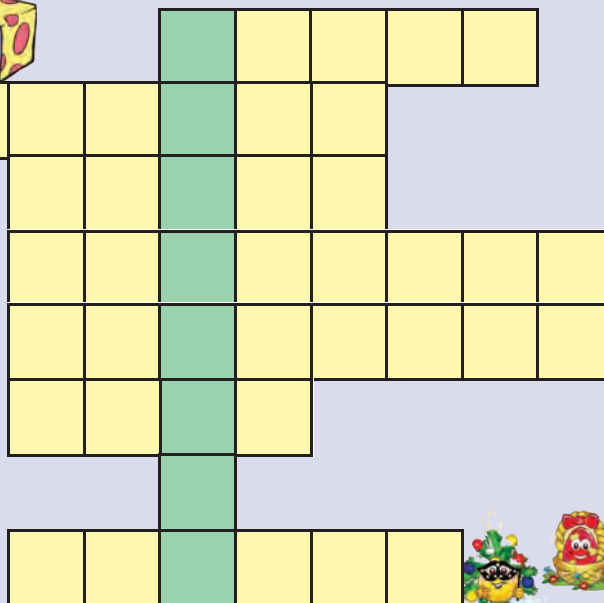
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

4. Riješi križaljku tako što ćeš navedene pojmove na engleskom prevesti na hrvatski jezik i upisati u predviđenu kolonu. U označenim poljima dobit ćeš prijevod riječi PRAZNICI na engleski!

1. FOOD
2. PRESENTS
3. BALLOON
4. STARS
5. TEDDY
6. KITE
7. UPIŠI SLOVO Y
8. HIGH

5. Oboji slike:

U ZDRAVOM TIJELU – ZDRAV DUH

Dragi Hrckovci,
perete li redovito ruke?

Nadam se da je odgovor potvrđan ☺

Kao što vjerojatno već znate, u očuvanju zdravlja osobito treba voditi računa o osobnoj higijeni, kako bismo smanjili opasnost od zaraze. Poželjno je svakodnevno tuširanje toplom vodom i sapunom, ali je važno i pranje ruku tijekom dana, jer su one jedan od najvećih prenositelja bolesti.

Bakterije i drugi štetni mikroorganizmi koji žive na našim rukama mogu se podijeliti u tri skupine:
- prvu čine mikroorganizmi koji dospiju u usta i uzrokuju želučane i crijevne bolesti,

- drugu skupinu čine mikroorganizmi koji posredstvom prljavih ruku prenose bolesti kože, sluznice ili dišnog sustava,

- doksu u trećoj skupini mikroorganizmi koji se razmnožavaju i prenose u obliku raširenih epidemija - primjerice tijekom zimskih mjeseci kada haraju gripa i prehlada. S pranjem ruku ipak ne treba pretjerivati! Besprijevano čiste, sterilne ruke imaju samo kirurzi i liječnici kada na rukama imaju sterilne rukavice. U svakodnevnom životu sterilne ruke su nedostižan cilj, dovoljno ih je redovito prati vodom i sapunom, koji sasvim uspješno uklanja nepoželjne mikroorganizme.

Z. Sič
23

Jesenski vjenčić

Ove godine imamo prigodu uživati u posebnoj jeseni koja nam se pokazala u svoj svojoj raskoši i ljepoti. Zastanemo li na trenutak ispred nekog drвета, posebice jasena, shvatit ćemo svu snagu i ljepotu prirode. Kako bismo u jesenskom ruhu ukrasili svoju kuću ili svoja ulazna vrata, predložit ću vam nešto lijepo i jednostavno.

Potreban materijal:

- manji vjenčić (cca 18 cm) od šibe ili slame,
- gipsani oblici bundeva (ukoliko ih nemate, izrežite bundeve /i druge jesenske plodove/ od kartona),
- vodene boje, kist, akrilni bezbojni lak, crni marker,
- pištolj na vruću plastiku i
- narančasta traka.

1. Izlijte bundeve od gipsa (omjer je 3 mjerice gipsa i 1 mjerica vode) i pustite da se osuše.
2. Pripremljene bundevice obojite vodenim bojama - narančastom bundevu, a zelenom vrh i listove.
3. Suhe bundeve prelakirajte bezbojnim akrilnim lakom kako bi bile sjajne i postojane.
4. Crnim voodootpornim markerom možete ukrasiti bundeve, nacrtati im osmijehe kako bi ve-drije izgledale.
5. Na vrhu vjenčića zavežite narančastu traku, a bundevice nalijepite silikonskim pištoljem.

Jesenski je vjenčić gotov, objesite ga na ulazna vrata i uživajte u pohvalama onih koji vam dolaze u goste. Vaše su vrijedne ručice zaslužile sve te pohvale!

Miranda

